

Кога мама умираше
ты на мене заржчяше,
Вечерь віно да не піж
а на зарань башь ракыж,
Башь ракыж амберыж.
Азъ прѣгрѣшихъ та ся напихъ,
Па си слѣзохъ отъ стѣлбж-тж,
та улѣзохъ въ башь оборы,
Та ся чудж и ся маж,
коя коня да извадж ?
Да ли коня звѣздоброя,
или коня вихрогоня,
Или коня шарколія.
па изведохъ звѣздоброя.
Напоихъ го назобих го.
напоихъ го съ ройно віно,
Съ ройно віно тригодишно,
назобихъ съ бѣлѣ орись,
Обседляхъ го опѣтляхъ го
па възсѣдихъ да отидохъ,
Та заминжхъ край варуша,
край варуша край кюше-то.
Тамъ намѣрихъ новж портж,
на портж-тж дѣвойчицж,
По ризицж копрининж.
Азъ й рекохъ : добрь вечерь.
Тя не знае что да рече,
а ми рече : дойди, либе,